

V. 27 Bali rozmýšlí o tom, že vše je Vědomí a vysloví posvátnou slabiku ÓM.

BALI uvažoval: To, co mi Šukra sdělil, je správné. Jediné, co existuje, je Vědomí a nic jiného není. Jestliže má neomezené Vědomí představu Slunce, pak se Slunce oddělí od temnoty. Je to Vědomí, které odliší světlo od tmy. Je to Vědomí, které rozpozná zemi jako zemi, vzdálenosti v prostoru jako vzdálenosti a celý svět jako svět. Kdyby Vědomí nerozpoznalo horu, existovalo by něco jako hora?

Vědomí je všechno včetně smyslů, těla, tužeb vyvstávajících v mysli, čehokoli vně i uvnitř, prostoru i měnících se jevů. Ne díky tělu, ale díky tomuto Vědomí mohu přicházet do kontaktu s věcmi a mohu věci zakoušet. Bez ohledu na své tělo jsem Vědomí, jsem Já celého vesmíru.

Poněvadž Vědomí existuje jako Jedno bez čehokoli druhého, kdo je potom přítel a kdo nepřítel? Když tělu jménem Bali bude setnuta hlava, ztratí snad hlavu Vědomí? I nenávist a další vlastnosti jsou jen proměny Vědomí. Nenávist ani náklonnost, mysl ani její proměny ve skutečnosti neexistují, neboť je-li Vědomí neomezené a čiré, kde by se v něm vzalo takové poskvrnění a pokroucení? Vědomí je jen slovo, není to jeho pojmenování, neboť To je bez jména.

Jsem věčný subjekt Já, osvobozený od všech objektů a závislostí. Chvála všudypřítomnému Vědomí, jež je oproštěno od svůdných představ, a proto je navždy svobodné. Chvála svému Já, Vědomí, které je oproštěno od rozdělování na pozorující subjekt a pozorovaný objekt, které jedná přiměřeně a nezaujatě a je světlem odrážejícím se v celém projevení. Jsem Vědomí, v němž ustala honba za zážitky. Jsem neomezený jako prostor. Nejsem ovlivněn štěstím, neštěstím ani chtěním, ať si se mnou dělají, co chtějí, nejsem od nich oddělen. Pohyb energie v tom, co je Jediné, neznamená ztrátu ani zisk. Jestliže existuje pouze Vědomí, pak myšlenky a rozvíjení myšlenek nezpůsobí jeho vzrůst ani pokles. Budu pokračovat v činnosti, dokud v Já nedosáhnu naprostého klidu a míru.

VASIŠTHA pokračoval: Bali přemýšlel a přitom vyslovil posvátnou slabiku Óm. V tichosti rozjímal o jejím skrytém významu. Oproštěn od všech pochybností, od vnímání objektů a rozdělení na toho, kdo rozjímal, to, o čem rozjímal, a samotné rozjímání, zůstal Bali bez záměrů a představ. Podobně jako ustane pohyb plamene svíčky tam, kde neproudí vzduch, ustálil se král Bali pevně v nejvyšším stavu, kdy je mysl zcela oproštěna od pohybu myšlenek a představ. Takto král Bali určitou dobu setrval.